

71 – A CREDE, PUȚIN, MULT SAU DELOC?

Acum 2.000 de ani, nu existau nici reviste, nici știri la televizor? Deci, cum puteam face cunoscută vestea? Ei bine! Pur și simplu, fiecare spunea ce știa. Deci, imaginează-ți! În timpul sărbătorii Paștelui, pe lângă locuitorii orașului, erau mii de pelerini la Ierusalim. Așadar, vestea s-a răspândit repede, mai ales vestea despre zilele din urmă, răstignirea lui Isus. Toată lumea vorbea despre asta. Unii se bucurau, mulți erau în durere, alții mai indiferenți. Cât despre ucenici, mulți erau descurajați, copleșiți de tristețe, în lacrimi, disperați; totuși, exista un motiv întemeiat pentru care erau bucuroși. Iată ceea ce vom descoperi acum. Vei găsi această poveste în Evanghelia după Luca, capitolul 24.

Întrebarea de astăzi: Ce le-a reproșat Isus ucenicilor Săi?

ISUS SE ARATĂ UCENICILOR SĂI

- Ce-ar fi dacă am merge la țară! i-a spus Cleopa unui alt ucenic. Haideți să mergem în satul Emaus. Este la abia doisprezece kilometri distanță!

În timp ce mergeau, discutau.

- Nu înțeleg de ce Isus a lăsat să se întâmple asta, de ce a fost de acord să îndure toată această suferință. Sunt devastat. Am pierdut mai mult decât un frate, un prieten!

- Îți amintești... toate acele zile extraordinare petrecute cu El... toate acele minuni... și cum mulțimile L-au ascultat lângă lac.

- Și copiii... când i-a luat în brațe și i-a binecuvântat!

- Și vindecarea leprosului care s-a aruncat la picioarele Lui!

- Toată lumea voia ca El să devină rege și să ne elibereze de romani. Și acum totul s-a terminat. E teribil! Sunt neputincios.

- Ai auzit ce au spus femeile în această dimineață? Povestea asta mă uimește cu adevărat! Cum este posibil așa ceva? Nu-mi vine să cred. Un bărbat se apropie de ei.

- Pareți foarte triști! le spune el. Despre ce discutați?

- Ce! Nu știi ce s-a întâmplat zilele astea? Ești singurul! Tot Ierusalimul știe!

- Spuneți-mi ce s-a întâmplat!

- N-ai auzit de Isus din Nazaret? A fost un mare profet. A făcut minuni extraordinare. Cuvântul Lui a fost puternic și El a făcut lucruri minunate înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. L-am urmat luni de zile! L-am iubit. Dar L-au condamnat la moarte. Este îngrozitor și acum totul s-a terminat!

- Este adevărat că în această dimineață, femeile s-au dus la mormânt să-l îmbălsămeze, dar trupul nu mai era acolo. Ne-au spus că li s-a arătat un înger. El le-a asigurat că este viu. Doi dintre prietenii noștri s-au dus și ei acolo. Au văzut că mormântul era gol. Dar totul este atât de incredibil!

- Oh! Nu ați înțeles mare lucru! le-a spus bărbatul. Cât de lenți sunteți să credeți tot ce au prezis profeții de mult timp. Nu au anunțat ei că Mântuitorul promis trebuie să sufere înainte de a se întoarce la glorie? Asta tocmai s-a întâmplat și asta ați văzut. De ce nu credeți?

În timp ce mergeau, El le-a explicat tot ce era scris despre Isus. Au ajuns în sat. Bărbatul părea că vrea să-și continue drumul.

- Rămâi cu noi!, i-au spus ei, se va întuneca curând. Mergem la han! Vino să mâncăm cu noi! S-au așezat la masă. Bărbatul a luat pâinea și s-a rugat.

- Tată, îți mulțumesc! Îți mulțumesc pentru pâinea pe care ne-o dai.

Apoi a frânt pâinea și le-a dat o bucată. În acel moment, ucenicii L-au recunoscut. Era Isus!

Deodată, Domnul a dispărut din ochii lor.

- Este viu! A înviat cu adevărat!, au exclamat ei, emoționați. Repede! Ne întoarcem la Ierusalim, le vom spune și celorlalți!

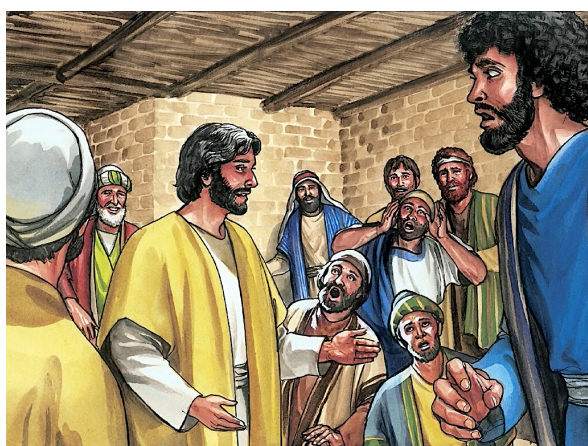
Apostolii și mai mulți ucenici sunt adunați într-o cameră încuiată pentru că se tem că liderii religioși vor veni să-i aresteze. Cei doi prieteni ai noștri bat la ușă.

- Suntem noi! Deschideți!

Cu entuziasm, ei explică ceea ce tocmai au trăit.

- Isus a înviat cu adevărat! L-am văzut. Ni s-a arătat!

Deodată, cineva este acolo în mijlocul lor. Dar cum a intrat?

- Pace vouă! le spune El. Nu vă temeți, sunt eu! Sunt înspăimântați. Cred că văd o fantomă. Dar omul adaugă:

- De ce vă este atât de frică? De ce credeți că vedeți o fantomă? Uitați-vă la mâinile și la picioarele mele. Vedeți semnul cuielor, așa că recunoașteți că sunt într-adevăr eu! Mă puteți atinge. O fantomă nu are nici carne, nici oase. Dar mă vedeți, eu sunt într-adevăr aici în carne și oase.

Ucenicii sunt bucuroși. Isus este acolo! Dar ei încă nu își dau seama pe deplin. Le este greu să creadă. - Aveți ceva de mâncare? le-a spus El.

I-au dat o bucată de pește la grătar și o plăcintă cu miere. Isus a luat-o și a mâncat-o în fața ochilor lor. Apoi le-a zis:

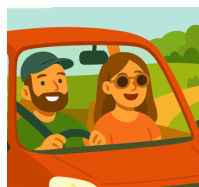
- Tot ce s-a întâmplat este ceea ce v-am anunțat când eram cu voi. A trebuit să mor și să înviez. Voi ați văzut toate aceste lucruri și în curând vă veți duce și le veți vesti altora. Dar mai întâi, vă voi trimite ceea ce a făgăduit Tatăl Meu. Între timp, rămâneți în Ierusalim!

Tristețea, angoasa, totul a dispărut. Ucenicii sunt acum umpluți de o bucurie imensă. În această seară de Duminică de Paște, ei cred, Isus a înviat cu adevărat! El este viu!

ȘI TU ȘI EU!

Ești gata să răspunzi la întrebarea: ce le reproșează Isus ucenicilor săi? Le reproșează că sunt înceți să creadă că El a înviat. Totuși, profeții au anunțat-o, El însuși i-a avertizat, îngerii le-au spus femeilor, Maria Magdalena l-a văzut lângă mormânt, Cleopa și prietenul lui l-au văzut pe drumul spre Emaus. Dar ei încă se îndoiesc. Așadar, cu răbdare și dragoste, Isus le explică, le dă dovezi. În zilele următoare, El se va arăta altora, așa cum vom vedea în următoarea noastră poveste. De ce crezi că Se arată atâtor oameni? Ca să creadă din toată inima că El a înviat, că este viu și ca, prin mărturia lor, să credem și noi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Învierea lui Isus este un fapt istoric, la fel ca venirea Lui, acțiunile Lui, învățăturile Lui și totuși, câți dintre contemporanii noștri rămân în îndoielile lor. Nimic nu se schimbă în viața lor. Copiii cred ușor, au inimi binevoitoare. Așadar, să-i prezentăm lui Isus, să le hrănim credința cu poveștile Evangheliei. Este important ca ei să știe și să creadă că Isus îi iubește și că El este încă viu și astăzi.